

Arvodesbedömningen i konkurs — Kronofogdemyndighetens slutreplik

Av enhetschefen PER-OLOF LINDH och jur.kand. JOSEPH ZAMANI

Branschorganisationen REKON har i en replik i detta häfte (SvJT 2016 s. 283) lämnat kommentarer till den analys av rättsläget som har gjorts av Kronofogdemyndighetens konkurstillsyn i SvJT 2016 s. 89. Konkurstillsynen får med anledning av detta lämna följande slutreplik.

Konkurstillsynens artikel vilar på en omfattande rättslig analys med hänvisningar till de rättskällor som ligger till grund för konkursinstitutet. De slutsatser som dras är väl förankrade i lag, förarbeten, praxis och doktrin.

Beträffande repliken i sak konstaterar myndigheten att REKON har en avvikande uppfattning om vilka bedömningskriterier som ska ligga till grund för arvodesbedömningen och innebörden av NJA 2014 s. 788 och NJA 2014 s. 798. I vissa delar är skillnaderna i uppfattning kanske mer gradskillnader än systemskillnader.

Som framgår av myndighetens artikel tjänar förvaltarens arvodesframställan som *ledning* vid bedömningen av skäligt arvode. Det är emellertid alltid det i konkursen utförda arbetets omfattning, svårighetsgrad och kvalitet som är utgångspunkten för bedömningen. Olika konkursintressenter kan därvid ha olika uppfattningar och förvaltarens redogörelse utgör *en* av dessa.

Vad gäller frågan om bedömningen av skäligt arvode bör göras moment för moment, eller som en helhetsbedömning, är det konkurstillsynens uppfattning att det för att skapa sig en uppfattning av en helhet är nödvändigt att titta på de i helheten ingående delarna. Som framgår av artikeln både får och bör bedömningen följaktligen ta sin utgångspunkt i de enskilda förvaltningsåtgärderna. Att konkurstillsynen sedan avger ett yttrande och tingsrätten fattar ett beslut avseende hela arvodet är en annan sak.

Det kan slutligen noteras att Högsta domstolen ånyo har meddelat prövningstillstånd ifråga om arvode till konkursförvaltare (se HD:s mål nr Ö 6170-15).